

חוטט שלום,

5/01 | ٢٤٥

שמחתי לקבל את ספרך החדש, תודה רבה, אני מתנצלת שלקח לי כל כך הרבה זמן להגיב: רחל, בתי בת השבעה חודשים מלאת את כל רגעי הערות (או אי השנה) שלי, והקריה – שלא לצורך הוראה - הפכה לאזרע כמעט בלתי נגיש בחיים.

כשהגעתי אליו – התחלתי מהסוף: התרגומים יפיפים במיוחד סונט המזוקה של ורלן.

משיריך נטהPsi בשירי "תקופות החיים". ב"שיר אביב" יש מזיגה של קולנויות, אלימות וכיורו, מתוך העמדת פנים מיתמתה "זה האביב שלני", של שייכות ביתית לכארה, **שיצרה אצלי אי-שקט מעורר**.

המפגש בין לכורך ואשפה – שבמכסה פהית השימוש והאבק, לבין הצדדים הטעורים יותר של ההתבגרות – הגוף הבוגד בשלמות הולדותית, אי- הסדר, וההתנכרות לבני משפחה אחרים (שנרגזות ב"נגישה מהבשר الحي" וטריקת הדلت) מתחברים לדמיו מפתיע ומרשים. זה שיר שנקרא כטריקת דלת – אצלי הוא מודח, ולכנן חזרתי וקראתי אותו כמה פעמים כבר.

"שני שירי נערה" נדמה בתחילת כאילו לא יתכן שנכתבו על ידי אותה עט שיצרה את "שיר אביב". אבל שתי הPERSONיות השונות זו מזו הנבנות בשני חלקיו מסכלים ממשילא נסיוו להתייחסות ביוגרפיה אליהם. כאן כסמו לי המצלול והrittenmos. שתי הנערות השונות כאן – זו שעוסקה רק בהשתקפותויה בענייני הווות, ולכנן גם בביטול נרקטי של מעריציה, וזה שעוסקה בחתוננות פניה, ואף היא מנתקת בדרך מהסבירה, מתחברות לאחת אם נקרא את השיר הראשון כשיר שכתבה הדוברת בשיר השני, זו שמלאה "שיר". בכלל אופן, שניהם ביחד מצליחים לתפוס את תחוות הcisופים לדבר בלתי ידוע, ביחיד עם רגשי האומnipotentיות החולפת של ההתבגרות.

אבל במיוחד ווקסתי מהמחוזר "שירי הזדקנות", ומהווריאציות והמשחק במשלבו דיבור שונים, בסוגי שירה שונים – השירים האלה מחזקים, את מה שתמיד מרים אוטוי בשירה שלך – השליטה המשולמת ב"כל השיר" ביחיד עם התבוננות כנה ומאייה (לפעמים מלאת הומו) בחיים, היכולת להכיל גם את הנורא והכעור, וגם את היופי. אלה שירים שבניגוד ל"מקל שקד זקן, [ש] מתקשה להודות ליוופי זהה" מכילים את היופי עם הפחד, הרוע והחרדה – והמפגש שביניהם הוא שהופך אותם למסורתים כל כך בענייני.

שוב, תודה שחשבת עלי, וכל טוב,

רחל

דוגמה¹ של טקסט

דוגמה של העונה

¹